

Can Romagosa del Camí

Cervelló

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Avinguda Catalunya, 85-87
Emplaçament Extrem Est del nucli urbà, a l'entrada est del municipi, a peu de la carretera N-340.

Coordenades:

Latitud: 41.397641881074
Longitud: 1.9693613442301
UTM Est (X): 413844
UTM Nord (Y): 4583413

Classificació

Número de fitxa 08068 - 53
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Popular
Segle XVI-XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Es troba habitada i en perfecte estat de conservació.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 484-I
Pla Especial i catàleg del patrimoni arquitectònic i ambiental de Cervelló, 2017. PEPAAC - ph-31.
Data aprovació: dt., 02/05/2017 - 12:00
Número inventari IPAC 18238
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 3836007DF1833N0001DH

Fitxes associades:

[Font de can Romagosa](#)

[Rel·lotges de sol de Can Romagosa del Camí](#)

Autoria de la fitxa Juana María Huélamo Gabaldón - Kuanum

Data de registre de la dt., 26/12/2023 - 12:50

fitxa:

Descripció

Aquesta masia es troba situada al costat de l'antic camí ral (actual N-340) a poca distància del nucli urbà. Està formada per un conjunt d'edificacions juxtaposades que formen un conjunt heterogeni tancat dins d'un clos. Es troba protegit per un barri, la porta del qual, d'arc escarser, es troba per sota d'una teulada imbricada, disposada a quatre aigües.

L'accés a l'interior està alineat a la porta interior de la masia, ubicada en un nivell superior, provocat per la mateixa disposició del terreny. Aquest desnivell està superat per quatre graons de maó. La coberta de l'edifici principal, que presenta planta quadrada, està feta de teula àrab i disposada a dos vessants.

Té el ràfec imbricat. El carener està coronat per un gerro de ceràmica envernissada, el qual marca un punt vertical central de l'edifici. Per sota del gerro, i al frontal de la teula careniera, estan disposades sengles teules tallades, com a element apotropaic que en origen és de suposar, es consideraria protector de l'habitatge. La façana és plana, arrebossada i està pintada de blanc. Les obertures de la mateixa façana principal, divideixen aquesta en tres línies verticals, les quals estableixen la composició arquitectònica: la central, de dalt a baix, s'inicia amb el gerro del coronament, continua amb un òcul cegat i tot seguit se succeeixen la resta d'obertures, les quals marquen les línies compositives principals: a nivell del pis, hi ha un balcó protegit i emmarcat, tant a la llinda com als brancals amb sengles motllures, la superior de les quals presenta un petit ràfec motllurat que fa de protecció de la llinda. Aquest balcó presenta llosana volada i barana de ferro, i a la planta baixa, destaca la porta feta amb arc de punt rodó, amb dovelles de pedra local. Tots aquests buits, de dalt a baix, marquen la línia central que genera la simetria arquitectònica de l'edifici principal. Els pedrissos típics de les masies catalanes flanquegen el portal.

A un costat i altre de la línia central de la façana, s'obren dos balcons de factura similar al central, però de dimensions, decoracions i llosanes més simples. El de la dreta presenta una inscripció a la llinda amb l'anagrama "JHS". També a una banda i altra de la porta, però en planta baixa, s'obren dues finestres, amb la mateixa disposició, per sota d'aquests balcons laterals. Tots aquests buits de la façana són de factura vertical. Els dos balcons semblen haver substituït antigues finestres. La fusteria es troba pintada de color verd.

La porta d'accés presenta un doble tancament de fusteria, fruit de dues èpoques diferents. Destaca així mateix l'edifici enganxat pel lateral esquerre, amb porxos, els quals afavoreixen la interconnexió amb l'entorn. Aquest edifici presenta, a l'alçada del pis, una galeria que incorpora quatre arcades, galeria que és de factura més recent, estant datada a principis del segle XX. Aquesta amalgama d'estils i èpoques converteix el conjunt edilici, en un testimoni visual de l'evolució arquitectònica al llarg del temps.

L'edifici principal, amb les seves tres crugies perfectament conservades, preserva l'embigat original amb arcs de descàrrega. Tots aquests elements resulten un testimoni de l'enginyeria i la construcció de l'època més antiga de la masia que avui perdura.

El celler, amb els seus arcs estructurals de mig punt, no només ofereix un element arquitectònic característic, sinó que també s'obre cap als extensos camps de la propietat a la part posterior, proporcionant una funcionalitat pràctica que ha estat preservada al llarg dels segles. A l'est i arrambat a la tanca, hi ha un

edifici adossat. A la cantonada nord-est, i a sobre d'un gran contrafort, s'ubica una antiga garita defensiva.

La font original ha estat perduda amb els anys i actualment es troba desplaçada respecte de la seva primera ubicació. La seva presència destaca la importància de l'aigua com a recurs essencial en l'entorn agrícola, així com la seva vinculació amb la masia.

Observacions:

A la façana hi ha dos rellotges de sol. Tots dos han estat modificats i presenten la mateixa orientació sud-est. El de l'esquerra presenta l'afegit d'una peça ceràmica que representa un sol, el de la dreta, està fet amb elements de ferro i en substitueix un de més antic i pintat.

Història

El nom de la casa, sembla fer referència a la seva ubicació a tocar el camí carreter que per aquí transcorria abans de construir-se la carretera de Carles III, entre el 1765 i 1800. (Llurba, 202: 169). Al segle XV, segons documentació particular, ja consten referències de Can Romagosa.

Hi ha un document que parla del cognom Romagosa de data 26 d'agost de 1510, tot i que hi ha elements a l'interior que indiquen algunes edificacions de factura més antiga. Al segle XVII ja s'esmenta el topònim actual de la casa (Llurba, 202: 176).

Durant el segle XVIII hi ha diverses cites que fan pensar que la casa tenia prou entitat a la contrada. Així, per exemple, disposem de la descripció del cadastre de Cervelló de l'any 1761:

- *“Finca 9 del cadastre: Pere Romagosa, terratinent, té una casa de primera qualitat, habitada per un masover anomenat Josep Guitart;*
- *Finca 13 del cadastre: Pere Romagosa, terratinent, té una casa de segona qualitat habitada per Jaume Rovira, moliner”*
- *Finca 10 del cadastre: Dit Pere Romagosa, terratinent, té una casa de segona qualitat habitada per Vicenç Domènec, jornalier”*. (Llurba, 202: 175)

El llinatge Romagosa perdura fins a arribar a una pubilla que a mitjan segle XVIII, es casà amb un Majó de Sant Feliu de Llobregat; a partir d'aleshores, la casa prengué el nou cognom. (Llurba, 202: 176)

Bibliografia

AMB (2016) Text refós del pla especial i catàleg del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Cervelló. S.Ll. Àrea Metropolitana de Barcelona.

LLURBA RIGOL, Josep (2021) Les masies de Cervelló, La Palma de Cervelló i Vallirana. Nèctar Editorial. Torrelles de Llobregat.

Enllaços d'interès:

[Cercador de l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

[Web municipal de l'Ajuntament de Cervelló.](#)

[Web dels rellotges de sol de Catalunya](#)

